

ਭਲਾ ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਖਤਿਸਮੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ?

ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ?

ਸ. : ਭਲਾ ਸਭ ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾਇਸ਼ੀ ਪਾਪੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ?

ਜ. : ਨਹੀਂ। ਬੱਚੇ ਪਾਪ ਨਾਲ ਭਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਪਾਪੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰ ਜਾਂਦੇ। ਜ਼ਬੂਰ 51 ਵਿਚ ਦਾਊਂਦ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘ਵੇਖ, ਮੈਂ ਬਦੀ ਵਿਚ ਜੰਮਿਆਂ ਅਤੇ ਪਾਪ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਚ ਲਿਆ’’ (ਆਇਤ 5)। ਇਹ ਇਸ ਆਇਤ ਦਾ ਸ਼ਬਦੀ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਦਾਊਂਦ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਹਾਲਤ ਪਤਾ ਲਗਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਹ ਪਾਪੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬੀ ਸਣੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਕੁਝ ਅਨੁਵਾਦਾਂ¹ ਵਿਚ ਇਬਰਾਨੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਾਊਂਦ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਪਾਪੀ ਸੀ। ਇਹ ਅਫਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਸ. : ਭਲਾ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਆਦਮ ਦੇ ਪਾਪ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ?

ਜ. : ਨਹੀਂ। ਉਤਪਤ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਉਸ ਪਾਪ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮੌਤ (ਉਤਪਤ 3:3, 19), ਜਨਮ ਦੇਣ ਦੀ ਤਕਲੀਫ (3:16) ਅਤੇ ਸਰਾਪਿਤ ਧਰਤੀ (ਉਤਪਤ 3:17)। ਸਾਨੂੰ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾਹ ਦੇ ਪਾਪ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਤਾਂ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨੈਤਿਕ ਪਸੰਦ ਚੁਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ, ਭਾਵ ਜਦ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਚਨ ਮੁਤਾਬਕ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਚੁਣਨ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਦੇ ਹਾਂ।

ਸ. : ਭਲਾ ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਤੋਂ ਢੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ?

ਜ. : ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਸੁਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਇਹੋ ਜਿਹਿਆਂ ਦਾ ਹੈ’’ (ਮੱਤੀ 14:19)।

ਸ. : ਭਲਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪਾਪ ਮੀਰਾਸ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ?

ਜ. : ਨਹੀਂ। ‘‘ਜਿਹੜੀ ਜਾਨ ਪਾਪ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹੀ ਮਰੇਗੀ। ਪੁੱਤਰ ਪਿਛੀ ਦੀ ਬਦੀ ਨਾ ਚੁਕੇਗਾ, ਨਾ ਪਿਛੀ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਬਦੀ ਚੁਕੇਗਾ। ਧਰਮੀ ਦਾ ਧਰਮ ਉਹਦੇ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੁਸਟ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਉਹਦੇ ਉੱਤੇ’’ (ਹਿਜਕੀਏਲ 18:20)। ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਧਰਮ ਜਾਂ ਬੁਰਿਆਈ

ਮੁਤਾਬਿਕ ਹੀ ਫਲ ਮਿਲੇਗਾ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹਦਾ ਨਿਆਂ ਉਹਦੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਧਰਮ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਬੁਰਿਆਈ ਲਈ ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ. : ਭਲਾ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਦਰਜ ਪੂਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਵਿਚ ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ?

ਜ. : ਨਹੀਂ। ਕਈ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿਚ ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੌਅ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 10:2) ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕੀਤੀ’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 16:34; 18:8)। ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਲੁਦੀਆ ਦੇ ਬੱਚੇ ਜਾਂ ਪਤੀ ਵੀ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 16:14, 15)। ਛੋਟੇ ਬਚਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਉਤਪਤ 47:24)। ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਨਵਜੰਮੇ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:12 ਮੁਤਾਬਿਕ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ‘ਮਰਦ ਅਤੇ ਤੀਵੀਆਂ’ ਹੀ ਸਨ।

ਸ. : ਭਲਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇ ਕੇ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਡੈਡੀਕੇਟ (ਸਮਰਪਿਤ) ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਜ. : ਨਹੀਂ। ਬੱਚੇ ਭੋਲੇਪਨ ਭਾਵ ਅਣਜਾਣ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ‘ਸੁਰੱਖਿਅਤ’ ਹਨ। ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਖਦਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਤਾਂ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਬਣਾਈ ਰਵਾਇਤ ਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਰੀਤਾਂ ਤੋਂ ਹੁਸਿਆਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:8)।

ਸ. : ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਨਵਜੰਮੇ ਬਚਿਆਂ ਦੀ ਸੁਨਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਭਲਾ ਸਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ?

ਜ. : ਨਹੀਂ। ਜੇ ਇਹ ਸੋਚ ਸਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਸੰਨਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਂਗ (ਉਤਪਤ 17:14) ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹਰ ਬੱਚਾ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਡੀ ਲਈ ਹੋਣ ਕਰਕੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38) ਬਪਤਿਸਮਾ ਸੁਨਤ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜੇ ਖੁਦਾ ਅਤੇ ਅਭਗਾਹਾਮ ਵਿਚਲੇ ਨੇਮ ਦਾ ਇਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ (ਉਤਪਤ 17:11)। ਜਿਹੜਿਆਂ ਸਰਤਾਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਨਵਜੰਮਿਆਂ ਬੱਚਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਖੁਸ਼ਬੁਰੀ ਵਿਚ ਵਿਸਵਾਸ ਕਰਨਾ (ਮਰਕੁਸ 16:15, 16), ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਤੌਬਾ ਕਰਨਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38) ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਜਿਦਗੀ ਜੀਣਾ (ਰੋਮੀਆਂ 6:4) ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ, ਵਿਸਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੌਬਾ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:41; 8:12; 18:8)। ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ

ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਚਪਣ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨਵਜੰਮਿਆ ਬੱਚਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦਾ ਲਹੂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 3:25); ਉਹ ਤੌਬਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਗਰ ਚੱਲਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਸਮਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੀਨਾ 12:26)। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦਾ ਚੇਲਾ ਬਣਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 28:19)। ਅਜਿਹਾ ਸਮਰਪਣ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸੋਚ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਫ਼ੀ ਪਾ ਕੇ ਉਹ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਜਿੰਦਗੀ ਜੀ ਸਕਣ।

ਸ. : ਭਲਾ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਕਾਰਣ ਦੋਸ਼ੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ?

ਜ. : ਨਹੀਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਕਰਕੇ ਤਕਲੀਫ਼ ਝੱਲਣੀ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ (ਕੁਚ 20:5), ਪਰ ਖੁਦਾ 'ਨੇਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੀਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦਿਆਵਾਨ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ' (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 7:9)। ਜੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਹਜ਼ਾਰਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਧਰਮੀ ਹਨ।

ਟਿੱਪਣੀ

¹ਸਵਾਲ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਅਨੁਵਾਦ ਪੰਜਾਬੀ, NIV, NRSV ਅਤੇ ਨਿਊ ਜਨੂਸਲਮ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਹਨ।